

1879 far. w Schönberg p. Brambach w Voigtlandze, 6. měrca 1881
far. w Hućinje.

Šula: Wosadna šula za wšę wsy je w Hućinje, džéći je 140: wučerjej cyrkwiński kaž pomocny staj Serbaj. Wot l. 1876—80 běstaj pomocnaj wučerjej Němcaj, kiž serbski njemóžeštaj. — W šuli so z wjetša w němskej rěci wuči, nabožina pak serbski a němski wukładuje; wuknjenja k nabožinje serbske džéći serbski wuknu, tola z katechisma prěnje 3 „hauptštuki“ bjez Lutheroweho wukładowanja a jednoriše a wažniše „spruchi“ z biblije tež němski sobu wuknu. Wšitke serbske džéći nawuknu serbski čitać, ale nic běžnje; němski čitać móža lěpje, serbski pisać pak z cyła njewuknu. Knihi, z kotrychž serbski čitaju, su: biblja, spěwańske, Bartk. bibl. stawizny a Fiedlerjowa spěwna radosć.

Wučerjo: a) Cyrkwinsey: 1) 1808—57 Jan Bohalub Rychtař, * 13. měrca 1786 we Wjelećinje, wot 1806—8 wučeř w Hnašecach, † 23. aug. 1865 jako emer. w Brězynje; 2) Handrij Bajeř, * 23. jul. 1822 w Zdžerju p. Klukša, 1852 wuč. we Łuwoćicach, wot 9. meje 1857 w Hućinje.

Pomocni wučerjo: 1) Pawoł Jurij Pilk z Budyšina (N.) 1. okt. 1876—78; 2) G. R. Schöne z Neundorfa p. Bernstadta (N.) 1878—80; 3) Jan August Grülling (t. j. Królik) z Malešec (S.) 1880, nětko w Zarěču; 4) Ernst Rachlowe z Debsec (S.) 1880—81, nětko w Stróži p. Barta; 5) G. Adolf Sommer (Žemr) z Budyšina (S.), * 25. febr. 1862, tu 1881—84, wot 1884 wučeř na měščanskich šulach w Budyšinje; 6) Oskar Emil Rothenburg z Poršic wot jutr. 1884.

Wobydleństwo: Serbja wosady wužiwaju swoju maćeřnu rěč domach a wonkach, tež w přítomnosći Němcow, hdyž tuči serbski rozumja. Němcy, kiž su w posledních 20 lětech do wosady začahnuli, móža nimale wšitey serbski. Wot dorosčených Serbow njemóža so derje němski zrěčeć w: Hućinje 15, w Brězynje 10, w Hlinje 8, w Lemišowje 2, w N. Wjescy 1, za to pak zaso 9 radži němcuja a so wot druhich Serbow jako Němcy wobhladuja. — We měšanych swójbach — nimale we wšěch su mužowjo (13) němskeho pokhoda — so wjacy němski hač serbski rěči. Kublerjo a połeńkowjo su wšitcy serbscy; či někotři Němcy wosady słušeju do zahrodníkow a khěžkarjow (9) a do ryćeřkubl.-najenkow (3). — Wot l. 1840 žane burske kubło ani zašlo ani do němskich rukow přešlo njeje.